

Arrest

nr. 43 112 van 7 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. PIRARD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Osman-Yurt, Republiek Dagestan, Russische Federatie. U diende op 3 augustus 2004 samen met uw broer, K. D. (...) (O.V. nr. 5.638.244), een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 24 juli 2006 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. De Vaste Beroepscommissie bevestigde deze beslissing op 18 december 2006. Uw beroep bij de Raad van State werd op 23 februari 2007 onontvankelijk bevonden. U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar u vroeg op 20 maart 2007 samen met uw broer K. D. (...) voor de tweede keer asiel aan in België. Op 13 juni 2007 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op

16 oktober 2007 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende samen met uw broer K. D. (...) een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 20 november 2007. Het Commissariaat-generaal nam op 7 maart 2008 een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 juni 2008 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U vroeg op 10 oktober 2008 voor de vierde keer asiel aan in België. Uw asielaanvraag werd op 26 november 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. U diende een vijfde asielaanvraag in op 2 december 2008. Volgens uw verklaringen heeft u in België via telefoon van uw moeder vernomen dat er sinds uw vertrek uit Dagestan regelmatig leden van ordediensten bij haar langskomen op zoek naar u en uw broer D. (...). Uw zus M. (...) werd ook twee keer gearresteerd door de ordediensten. Uw moeder heeft uw intern paspoort dat tijdens een huiszoeking door de ordediensten in beslag werd genomen tegen betaling kunnen bekomen.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u enkel uw intern paspoort neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U bent sinds uw eerste asielaanvraag niet meer teruggekeerd naar de Russische Federatie. Voor uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de problemen die u reeds aangehaald heeft in het kader van uw eerdere asielaanvragen. U stelt dat u in uw land van herkomst nog steeds gezocht wordt door de ordediensten omwille van de vermeende betrokkenheid van uw broer, K. D. (...), bij rebellenactiviteiten. U legde ook uw intern paspoort neer.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geoordeeld heeft dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kon weerhouden worden. Er werd namelijk vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde vervolgingsfeiten, aangezien ze voortvloeiden uit de problemen die uw broer, K. D. (...) (O.V. nr. 5.638.244), aanhaalde tijdens zijn asielaanvraag en zijn problemen niet geloofwaardig werden bevonden door de Commissaris-generaal. Deze beslissing werd bij arrest dd. 18/12/2006 bevestigd door de Vaste Beroepscommissie. Uw tweede asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering omdat de door uw broer, K. D. (...), aangehaalde nieuwe elementen inzake zijn problemen het gebrek aan geloofwaardigheid van zijn verklaringen in het kader van zijn eerste asielaanvraag niet konden weerleggen en zodoende evenmin het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen konden herstellen. Deze beslissing werd op 16 oktober 2007 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het kader van uw derde asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, omdat de door u voorgelegde convocaties en de aangehaalde nieuwe elementen de eerdere weigeringsbeslissingen niet in positieve zin konden wijzigen. Deze beslissing werd op 26 juni 2008 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw vierde asielaanvraag werd op 26 november 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat het door u voorgelegde intern paspoort de gedane vaststellingen in het kader van uw eerdere asielaanvragen niet in positieve zin kan wijzigen, aangezien dit document geenszins vermogt om het gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaringen van uw broer, K. D. (...), te weerleggen en bijgevolg evenmin uw beweerde vervolgingsfeiten kan staven. Bovendien legde u enkele onaannemelijk vage en ongeloofwaardige verklaringen af aangaande de reden dat u uw intern paspoort niet eerder kon voorleggen alsook met betrekking tot de wijze waarop u uw intern paspoort alsnog bekomen heeft waardoor het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas bevestigd wordt.

Zo verklaarde u in het gehoor voor het Commissariaat-generaal tijdens uw eerste asielaanvraag dat u uw intern paspoort gewoon thuis had laten liggen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, dd. 09/12/2005, p. 5). In het kader van uw huidige asielaanvraag beweerde u dat uw intern paspoort reeds kort na uw vertrek bij een huiszoeking in beslag werd genomen door de ordediensten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 5). U verklaarde echter dat u dit niet wist op het moment van uw gehoor voor het Commissariaat-generaal tijdens uw eerste asielaanvraag maar dat u het pas later via telefoon vernomen had van uw moeder (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 7-8) wat weinig overtuigend is. U kon namelijk niet eens preciseren wanneer deze huiszoeking plaatsvond. U stelde slechts dat het enkele maanden na uw vertrek moet geweest zijn. U kon ook niet zeggen wanneer u dan precies van uw moeder vernomen had dat uw intern paspoort in beslag was genomen door de ordediensten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 7). Verder kon u onaannemelijk weinig informatie verschaffen over de wijze waarop uw moeder in het bezit is gekomen van uw intern paspoort.

Zo bleek u in het geheel niet te weten wanneer ze dit document bekomen heeft. U kon niet eens zeggen in welk jaar ze dat deed (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 5-6). U vermoedde voorts dat uw moeder via een kennis te weten is gekomen dat uw intern paspoort zich bij de politie in Khasavyurt bevond. Toen u vervolgens gevraagd werd wie die kennis dan was, verklaarde u aanvankelijk dat hij bij de politie werkte en dat hij daar een hoge functie bekleedde. U kon evenwel in het geheel niet zeggen welke functie hij dan had. Uiteindelijk stelde u dat u slechts vermoedde dat het om die persoon ging, maar dat u daar helemaal niet zeker van was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 6-7). U verklaarde ook dat uw moeder geld betaald had om uw intern paspoort te bekomen, maar u wist niet eens om hoeveel geld het ging (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 6). Dergelijke vage verklaringen zijn niet aannemelijk te noemen, te meer daar uit uw verklaringen gebleken is dat u vanuit België toch regelmatig telefonisch contact heeft met uw moeder (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 3, 6).

Aan uw verklaringen dat uw zus M. (...) sinds uw vertrek uit uw land van herkomst twee keer werd gearresteerd door de ordediensten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 3-4), kan gezien de gedane vaststellingen in het kader van uw eerdere asielaanvragen geen geloof gehecht worden. Bovendien heeft u deze feiten niet eens vermeld bij uw eerdere asielaanvragen. Uw uitleg dat u dit niet gedaan heeft omdat uw broer u daarom verzocht heeft omdat hij jullie familieleden in Dagestan niet in de problemen wilde brengen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 3-4), is niet aannemelijk te noemen. Van een asielzoeker kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij van in het begin van zijn asielprocedure alle essentiële elementen van zijn asielrelaas op een correcte wijze aanbrengt en ook zo accuraat mogelijk. Ook aan uw verklaringen dat leden van ordediensten sinds uw vertrek nog steeds langskomen bij uw moeder op zoek naar u (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 3) kan gezien de gedane vaststellingen in het kader van uw eerdere asielaanvragen evenmin enig geloof gehecht worden.

Met betrekking tot de door u aangehaalde geheugenstoornissen waardoor u zich bepaalde zaken niet meer zou herinneren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 2), kan worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Bovendien stelde u zelf dat u al sinds een jaar niet meer in behandeling bent bij een arts of psycholoog (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 01/10/2009, p. 2). Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde vaagheden te wijten zouden zijn aan geheugenstoornissen.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld te worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheids situatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Betreffende de door verwerende partij genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus stelt de Raad vast dat verzoeker geen middelen inroept tegen dit onderdeel van de bestreden beslissing. De motivering met betrekking tot de weigering van deze status wordt door verzoeker ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. De Raad maakt deze motivering tot de zijne.

2.2.1. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus beperkt verzoeker zich tot de loutere weergave van een citaat uit de besluiten van de *"European Council on Refugees and Exiles"* van juni 2005 betreffende de *"Recommandations sur le traitement des déplacés internes demandeurs d'asiles et réfugiés tchétchènes en Europe"* en tot het aanhalen van navolgende tekst van de *"Subject Related Briefing"* betreffende de *"Russische Federatie, Dagestan – Algemene en Veiligheidssituatie, update mei 2009"*: *"Wat betreft de positie van de etnische tsjetsjenen dient er te worden opgemerkt dat ze in sommige regio's iets meer in de kijker zouden lopen van de autoriteiten omwille van veronderstelde betrokkenheid bij de rebellen ... Dit betekent echter niet dat in deze zone enkel etnische Tsjetsjenen een risico lopen om problemen te kennen met vertegenwoordigers van de overheid, ook personen van andere etnische groepen kan dit overkomen, maar die zouden minder nauw opgevolgd worden."*

2.2.2. De Raad wijst erop dat het citaat uit de besluiten van de *"European Council on Refugees and Exiles"* niet gesteld is in de taal van de rechtspleging. Met toepassing van artikel 39/18, derde lid *juncto* artikel 51/4, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) houdt de Raad dan ook geen rekening met de in het verzoekschrift niet in de taal van de rechtspleging geciteerde teksten die niet vergezeld zijn van een vertaling (vgl. RvS 8 januari 2009, nr. 3756 (c)). Zoals blijkt uit de door verzoeker op 2 december 2008 ondertekende bijlage 26 (administratief dossier map 5de AA, stuk 13) vroeg hij tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag de bijstand van een tolk Russisch en bepaalde de gemachtigde van de staatssecretaris het Nederlands als proceduretaal.

Waar verzoeker als etnisch Tsjetsjeen uit Dagestan zich beroept op de beperkte zinsnede uit de *"Subject Related Briefing"* die stelt dat etnische Tsjetsjenen in sommige regio's iets meer in de kijker van de autoriteiten zouden lopen omwille van hun veronderstelde betrokkenheid bij de rebellen wijst de Raad erop dat dit geen afbreuk doet aan de motivering van verwerende partij dat er voor gewone burgers geen sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet daar de versnipperde rebellenbeweging haar beperkte slagkracht specifiek richt op overheidsdoelwitten en de autoriteiten deze bestrijdt met doelgerichte acties waardoor het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. Verzoeker toont met het beperkte citaat *"iets meer in de kijker te lopen"* uit voormelde *"Subject Related Briefing"* waarop ook verwerende partij zich voor haar motivering steunt (administratief dossier, stuk 15) niet aan persoonlijk een reëel risico te lopen in de zin van voormelde wetsbepaling.

2.3. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT